

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 408/2026-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Vladimírom Menichom, advokátom, Rudolfa Viesta 75, Martin, proti uzneseniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 8T/17/2025 z 11. novembra 2025 a uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 1Tos/9/2026-2047 zo 17. februára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu v jeho trestnej veci, ktoré navrhuje zrušiť. Okrem toho sťažovateľ žiada priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 5 000 eur.
2. Okresný súd napadnutým uznesením prijal obžalobu prokurátora proti sťažovateľovi pre zločin neoprávneného nakladania s odpadmi.
3. Proti uzneseniu o prijatí obžaloby podal sťažovateľ sťažnosť, v ktorej namietal porušenie princípu rovnosti zbraní, pretože okresný súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho argumentmi uvedenými v jeho vyjadrení k obžalobe, iba nepripustným spôsobom odkázal na viaceré odpovede Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Tiež namietal nedostatočné objasnenie skutkového stavu a skutočnosť, že po vyhodnotení spisu a zohľadnení jeho kvality a výpovednej hodnoty nie sú splnené materiálne podmienky na podanie obžaloby.

4. Napadnutým uznesením krajský súd sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a konštatoval, že okresný súd svoje rozhodnutie dostatočne a primerane odôvodnil vo vzťahu k námietkam sťažovateľa prezentovaným vo vyjadrení k obžalobe.

5. Krajský súd sa ďalej vyjadril k argumentácii uplatnenej v sťažnosti a uviedol, že porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností OČTK v § 2 ods. 10 Trestného poriadku (ďalej len „TP“) nie je procesnou chybou v zmysle § 241 ods. 1 písm. c) TP, teda nie je sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení prokurátorovi. Spochybňovanie obžaloby z hľadiska jej materiálneho obsahu je obhajobným právom obžalovaného a súd sa ním bude zaoberať v rámci hlavného pojednávania. Vo fáze predbežného preskúmania obžaloby nie je možné vyhodnocovať dôkazné prostriedky či nezvratne uzatvárať skutkové zistenia. Krajský súd uzavrel, že podľa jeho názoru ide o procesnú situáciu, keď obžaloba predstavuje dostatočný podklad pre ďalšie konanie a v doterajšom konaní boli v plnom rozsahu zachované práva sťažovateľa ako obvineného. Okrem toho krajský súd poukázal na to, že sťažovateľom vytýkané procesné nedostatky a postup vyšetrovateľa boli v priebehu prípravného konania podrobené kontrole zákonnosti postupom podľa § 363 TP a sťažovateľ ich opakovane zaraďuje do obsahu podávaných opravných prostriedkov.

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti opakuje výhrady, ktoré prezentoval už v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu okresného súdu o prijatí obžaloby. Vykonanú prehliadku označil za nezákonnú, spochybňuje postavenie znalca a namieta aj samotný priebeh prehliadky. V rámci vypracovaného znaleckého posudku namieta nesprávnu aplikáciu znaleckých metodík. Okresnému súdu vytýka, že prijatím obžaloby akceptoval nekvalifikovane vyčíslenú škodu a akceptoval nezákonný dôkaz – hydrogeologický posudok, pretože tento nespĺňa formálne náležitosti odborného posudku. Okrem toho namieta aj to, že OČTK mu v priebehu trestného konania odmietli sprístupniť všetky protokoly o skúškach.

7. Namietané porušenie práv vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovateľ odôvodňuje tým, že krajský súd sa nezaoberal jeho sťažnostnými argumentmi, čo spôsobuje nepresvedčivosť a arbitrárnosť napadnutého uznesenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ak ide o uznesenie okresného súdu, platí, že podľa princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám za podmienky, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Nie je preto v dispozícii ústavného súdu preskúmať uznesenie okresného súdu, keďže ho už preskúmal na základe sťažnosti krajský súd, ktorý bol oprávnený a zároveň povinný poskytnúť ochranu právam sťažovateľa. Preto v rozsahu proti napadnutému uzneseniu okresného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavná sťažnosť odmietnutá ako neprípustná (obdobne napr. II. ÚS 684/2025, III. ÚS 27/2026).

9. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu je potrebné uviesť, že trestné konanie je vo vzťahu k obžalovanému od podania obžaloby proces, v ktorom sa v rámci jeho štádií môžu naprávať pochybenia súdov a orgánov činných v trestnom konaní. Preto spravidla až po skončení

trestného konania možno vo vzťahu k odsúdenému ústavnou sťažnosťou namietat' pochybenia vedúce k porušeniu základných práv. Štruktúra trestného procesu je určujúcim prvkom prístupu ústavného súdu k druhovo rôznym procesným rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a súdov v trestnom konaní tak, aby sa nepoprela podstata a účel súdneho konania v rámci systému jeho opravných prostriedkov (III. ÚS 618/2025).

10. Ani vo vzťahu k rozhodovaniu spojenému s prijatím obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. l) Trestného poriadku nemožno očakávať vstup ústavného súdu do prebiehajúceho konania, ktorý by nahrádzal orgány tohto konania s právomocou predchádzajúcou právomoci ústavného súdu. Tvrdené nedostatky trestného konania bude sťažovateľ môcť uplatniť v konaní pred všeobecnými súdmi, a to jednak pred okresným súdom, a prípadne aj na podklade opravných prostriedkov podľa Trestného poriadku pred opravnými súdmi. Preto je ústavná sťažnosť aj v tejto časti s poukazom na § 56 ods. 2 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľovi na ochranu jeho ústavných práv priznáva zákon. Ústavnému súdu teda neostalo nič iné, než ju v tejto časti odmietnuť (napr. III. ÚS 618/2025).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2026

Robert Šorl
predseda senátu